

Sygn. akt VII Ka 719/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Adam Synakiewicz

Protokolant st. sekretarz sądowy Małgorzata Idzikowska-Oleszczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa-Północ

w Częstochowie Mirosławy Kaczmarzyk

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2019 roku sprawy

M. K. (2) urodz. (...) w C.

syna M. i B.

oskarżonego o czyn z art. 158 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 22 marca 2019 roku sygn. akt XVI K 1437/18

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- 2) kosztami procesu związanymi z apelacją prokuratora obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VII Ka 719/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 22 marca 2019 roku, wydanym w sprawie XVI K 1437/18, uznał oskarżonego M. K. (2) za winnego tego, że w dniu 14 lipca 2018 roku w C., wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym sprawcą, dokonał pobicia K. F. i J. K., zadając uderzenia rękoma, kopiąc i szarpiąc pokrzywdzonych, czym naraził ich na nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., to jest przestępstwa z art. 158 § 1 k.k.

Apelację od wyroku wywiódł prokurator, wnosząc o jego zmianę w zakresie opisu czynu i uzupełnienie owego opisu o słowa wskazujące na narażenie pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., albowiem, w ocenie skarżącego, przyjęty opis czynu obraża prawo procesowe, pomijając znamię występku z art. 158 § 1 k.k. w postaci narażenia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest oczywiście bezzasadna, zaś jej argumentacja dowodzi nieprawidłowej interpretacji normy prawnej zawartej w art. 158 § 1 k.k.

Przypomnieć należy, iż przestępstwo udziału w bójce lub pobiciu jest przestępstwem skutkowym, zaś jego skutkiem jest narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (o jakim mowa w art. 156 § 1 k.k.) lub średniego naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia (o jakim mowa w art. 157 § 1 k.k.). Jak trafnie zauważa Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 roku (V KK 342/16), znamiona różnych postaci narażenia, opisane w art. 158 § 1 k.k., występują w alternatywie rozłącznej. Do znamion czynu zabronionego z art. 158 § 1 k.k., należy narażenie uczestnika bójki lub pobicia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub innego uszczerbku na zdrowiu, powodującego naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni.

Innymi słowy rzecz ujmując, realizuje znamiona typu czynu zabronionego z art. 158 § 1 k.k. biorący udział w bójce lub pobiciu sprawca, który albo naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo naraża człowieka na nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. Znamię „bezpośredniości” niebezpieczeństwa należy odnosić jedynie do postaci sprawczej polegającej na narażeniu pokrzywdzonego na utratę życia a nie na nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k.

Dodać należy, iż za taką interpretacją omawianej normy prawnej przemawia nie tylko wykładnia logiczna, ale przede wszystkim jej wykładnia językowa. Wszak gdyby znamię „bezpośredniości niebezpieczeństwa” miało być odnoszone także do skutku związanego z narażeniem pokrzywdzonego na nastąpienie uszczerbku na zdrowiu określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., to ustawodawca użyłby rzeczownika „nastąpić” nie w mianowniku - „nastąpienie”, ale w dopełniaczu - „nastąpienia” (postępując tak samo, jak uczynił to w opisie sąsiadującego przestępstwa skutkowego z art. 160 § 1 k.k., używając przymiotnika „ciężki” właśnie w dopełniaczu). Dopiero użycie wskazanego rzeczownika w dopełniaczu nadawałoby bowiem zdekodowanej normie zgodną z przekonaniem apelującego treść – „naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku”. Z kolei zastosowanie owego rzeczownika w mianowniku wyklucza odnoszenie słów „bezpośrednie niebezpieczeństwo” do omawianej części przepisu art. 158 § 1 k.k., tak jak widzi do skarżący, bowiem prowadziłoby to do zdekodowania normy godzącej w zasady pisowni - „naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienie skutku”.

Mając to na uwadze zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, kosztami postępowania odwoławczego obciążając Skarb Państwa.